

Kratke priče za ugodno čitanje

Osnovnoškolci mogu čitati, vježbati čitanje i tečnost te razumijevanje teksta. Roditelji, učitelji, nastavnici i logopedi pružaju im podršku sadržajem prilagođenim njihovim specifičnim potrebama.

omoguru®

Više drveća

Kad me učiteljica zamolila da napišem pismo gradonačelniku, dugo sam razmišljala o tome. Razmišljala sam o promjenama koje želim vidjeti. Želim novo igralište. Imali smo igralište, ali je broj ljudi narastao pa su na našem igralištu sagradili zgradu.

Želim i novu knjižnicu. Nekoć smo imali knjižnicu, ali je izgorjela. Ljudi kažu da je potrebno puno novca da se izgradi nova knjižnica.

Moja učiteljica je rekla da trebam pisati samo o jednoj stvari koju želim. Nakon što sam razmislila o svemu, odlučila sam se za jednu stvar. Odabrala sam drveće jer želim više drveća u našem susjedstvu. Ako budemo imali više drveća, u susjedstvu će biti hladnije ljeti. Bit će i ljepše. A zimi možemo ukrasiti drveće lampicama. Bit će tako lijepo. Sigurna sam da je to promjena koja će se svima svidjeti.

Napisala sam svoje ideje gradonačelniku, a spomenula sam ih i svojoj obitelji. Moja mama je o tome pričala i u mjesnoj zajednici i svima se svidjelo. Oni su nazvali gradsku upravu i pitali mogu li dobiti drveće koje će zasaditi u naše susjedstvo. Iako je trebalo nekoliko tjedana da dobijemo odgovor, konačno je stigao. Dobili smo deset stabala.

Jedne subote, ljudi iz mjesne zajednice zasadili su novo drveće. Morali su iskopati velike rupe i to je bio težak posao. Zatim su trebali zalijevati drveće svaki dan. Ljudi su se brinuli o drveću. Drveće je prvo bilo jako malo, ali je s vremenom počelo rasti. Čak su i ptice

počele savijati gnijezda na drveću i sada možemo svako jutro čuti ptice kako pjevaju. Znala sam da će drveće biti lijepo, ali nije mi palo na pamet da će biti više ptica.

Drago mi je da sam napisala pismo i da sam rekla mami svoju ideju. Nadam se da će gradonačelnik staviti drveće po cijelom gradu. Već ih imamo u našoj četvrti i svima je drago da su tu.

KRAJ

Proučavanje životinja

Životinje su divne. Ako malo pobliže pogledate kako žive, jako ćete se iznenaditi. Teško je izbliza pogledati kukce, jer su jako mali. Mnogi odlete čim im se približite. Ali ako ih imate priliku pogledati, otkrit ćete kako žive. Promatranje životinja je posao znanstvenika koje se naziva opservacija. Na taj način puno su naučili o životinjama.

Neki znanstvenici uče o sitnim životinjama. Oni proučavaju i kukce. Ustanovili su da kukci imaju alate i da ih koriste za preživljavanje. Tako su naprimjer učili o jednoj vrsti osa. To je samo jedna životinja koju su proučavali.

Zamislite kako ta osa izgleda. Ta vrsta osa ima neku vrstu pile. To nije prava pila, već liči na nju i radi kao ona. U stvari, ona je dio te ose. Osa koristi pilu kako bi napravila mjesto gdje će staviti jaja na sigurno. Ona pili biljke kako bi napravila mjesta za jaja. Nakon toga osa obavlja poseban zadatak. Izrađuje vrstu ljepila koje učvršćuje jaja tamo gdje ih odloži. Ne znamo točno kako to radi, ali ako je promatrate, vidjet ćete kad se to događa.

Neki kukci imaju alate za rezanje koji rade slično poput škara. Jedan od takvih kukaca je i jedna vrsta pčele koja svoj dom radi u šumi. Ima bušilicu koju koristi za bušenje starog drveta. Izgleda poput alata kojeg bi i stolar mogao koristiti. Stolari izrađuju predmete od drva i poput stolara, te pčele izrađuju gnijezda od drva.

Znanstvenici promatraju i ptice. Proučavali su kako ptice koriste kljunove da bi došle do onog što im treba. Neke ptice koriste kljunove kako bi zarezale drvo. Imaju oštre kljunove i mogu izdubiti rupu u drvu. Tako koriste svoje oštre kljunove kako bi izdubile rupu u drvu u kojem žive kukci i zatim ih jedu.

Svaka životinja je neobična. Čak i psi i mačke vas mogu iznenaditi. Što više promatrate životinje, više ćete naučiti. Priroda je puna iznenađenja. Svaki dio svake životinje ima svoju svrhu. Znanstvenici svakim danom nauče nešto novo. Priroda je divan dio našeg svijeta. Znanstvenici proučavaju prirodu i pišu knjige. Oni nam pomažu kako bi naučili još više toga.

KRAJ

Putovanje vlakom

Nikad se nisam vozila u vlaku. Ovo je bilo moje prvo putovanje do bake i bila sam jako uzbuđena. Išli smo joj u posjetu i bit ćemo tamo cijelo ljeto.

Majka i ja smo krenule rano ujutro. Došle smo do velike željezničke stanice. Bilo je jako puno ljudi. Pitala sam mamu „Kako ćemo znati koji vlak je naš i gdje je?“ „Naš vlak je onaj koji ide u Šibenik. Vidiš onaj znak tamo? Piše Šibenik i kaže treći kolosijek.“ Tada sam čula jako glasan zvuk. „Škrip! Škrip!“ „Kakav je to zvuk?“ pitala sam mamu. „To je zvuk kočnica na vlaku“ odgovorila je moja mama. „Kao i naš auto i vlak ima kočnice. Kada vlak dođe na stanicu, moraju ga usporiti pa koriste kočnice.“

Pronašle smo svoj vlak i ukrcale se. Sjele smo i pričekale da krene. Pogledala sam kroz prozor, vidjela sam drugi vlak na kolosijeku pokraj našeg. Bilo je ljudi u njemu pa sam im mahnula i oni su odmahnuili. Bilo je zabavno!

Baš kad sam htjela pitati kad ćemo krenuti, osjetila sam kako se vlak pomiče. Bilo je tako glatko, kao da se sanjkaš. Mislila sam da će vožnja vlakom biti truckava, kao vožnja autom. Bila sam iznenađena. Okrenula sam se prema mami i htjela sam joj reći o čemu sam razmišljala, ali ona je već zaspala. Vlak je toliko glatko išao da je bilo lako zaspati. I ja sam spavala. Bila je noć kada smo stigle u Šibenik. „Ovo će biti najbolje ljeto“ rekla sam. „Baš mi je drago da smo otišle na ovaj put.“

KRAJ

Astronautov dnevnik

Bili smo iscrpljeni od posla. Stalno smo trebali nešto raditi pa smo spavali u smjenama. Jedan od nas je uvijek trebao biti budan za slučaj da se dogodi neki problem.

Konačno smo stigli do našeg odredišta. Došli smo do svemirske postaje, gdje ćemo još više morati raditi, ali ćemo biti pod manjim pritiskom. Dok smo dolazili do svemirske postaje bilo je užasno puno posla, ali sada će biti više ljudi koji će nam pomoći. Suradivati ćemo svi kao grupa. Moći ćemo podijeliti posao.

Kada smo se preselili u svemirsku postaju, osjećao sam se odlično. Bilo je puno više prostora, nismo bili nagužvani. Spavali smo u pravim krevetima i jeli bolju hranu. Imali smo i vrt u svemirskoj postaji. Uzgajali smo povrće.

Šest astronauta sa svemirske postaje bili su veseli što nas vide. Rekli su, „Čekali smo vas s nestrpljenjem.“ I nama je bilo drago što ih vidimo. Bili smo zabrinuti, jer smo čuli da je jedna od njih bila bolesna.

Pitali smo je kako se osjeća. Rekla je da joj je sada bolje i iako je to bila samo prehlada, teško je biti prehladen u svemiru. Laknulo nam je i mogli smo se prestati brinuti.

Prva noć u svemirskoj postaji je bila odlična. Jeli smo odličnu hranu, čak smo večerali pizzu. Zatim smo išli spavati. Jedan od astronauta je rekao „Moramo vam dati zadatak. Izmjenjivat ćemo se tko će ostati budan.

Ovdje je raspored.“ Baš kad sam pomislio da će sve biti lakše, bila je moja smjena.

Vidio sam da sam prvi, što je značilo da moram ostati budan večeras. Bio sam razočaran, jer sam bio premoren. Bio sam budan i radio više od 20 sati. Ali znao sam da je to moja dužnost pa sam uzdahnuo i rekao, „Vidimo se ujutro.“

Postao sam astronaut kako bih mogao putovati u svemir. Sada sam tu. Težak je to posao. Teži nego što sam očekivao.

KRAJ

Učenje o Sunčevom sustavu

Kada su znanstvenici gledali zvijezde jednom davno, vidjeli su uzorke. Nisu razumjeli sve što su vidjeli. Zato su nastavili gledati kako bi više naučili. To je ono što znanstvenici rade. Postavljaju pitanja i traže informacije koje bi odgovorile na ta pitanja. Oni su poput istraživača. Ne putuju daleko kao istraživači. Međutim, idu na neku vrstu putovanja. Žele znati više. Kreću od onoga što znaju prema onome što žele otkriti.

Znanstvenici su mnogo naučili o našem planetu. Jako je velik. Jako je raznolik. Postoje mjesta koja su vruća. Postoje mjesta koja su smrznuta. Postoje planine i ravnice. Postoje brda i doline. Postoje duboki oceani. Postoje rijeke i vodoscoci. Postoje prašume. Postoje pustinje. Sve su to mjesta na našem planetu. Ali ima još mnogo toga što trebamo naučiti o Zemlji. Znanstvenici posvećuju mnogo vremena tome. Znanstvenici naporno rade. Oni su uporni. Pomažu nam kako bi saznali što više o svijetu.

Naš planet je u galaksiji koja se zove Mliječna Staza. Sunce je velika zvijezda u našem dijelu te ogromne galaksije. Naša galaksija ima milijune zvijezda. Sunce je jako važno za naš planet. Daje nam svjetlost tijekom dana. Daje nam i toplinu. Dva planeta su bliža Suncu od Zemlje – Merkur i Venera.

Znanstvenici su otkrili kako se Zemlja mijenja. Zemlja napravi jedan krug oko Sunca svake godine. Putuje oko Sunca 365 dana. Ostalih 8 planeta u našem Sunčevom sustavu isto kruže oko Sunca. Svi putuju u

obliku koji se zove elipsa, koji je jajolik. Zbog toga je Zemlja ponekad dalje od Sunca. Znanstvenici su isto otkrili da nagib Zemljine osi najviše utječe na temperaturu.

Znanstvenici i dalje uče o našoj galaksiji. Još ima mnogo toga za otkriti. U današnje vrijeme astronauti putuju u svemir. Oni su istraživači. Opasno je putovati u svemir, ali oni su neustrašivi. Hrabro putuju tisućama kilometara kako bi nešto otkrili.

KRAJ

Volim biljke

Čak i kad sam bila jako mala, uvijek sam voljela biljke. Kad smo šetali do škole, gledala bih razne biljke. Izmišljala bih im imena. Crtala bih njihove crteže. Kad nas je učiteljica zamolila da nacrtamo nešto što volimo, ja sam uvijek crtala biljke.

Kad sam došla u srednju školu, odabrala sam izborni predmet koji je bio o biljkama. Većina učenika je samo išla na biologiju. Ali ja sam išla i na ovaj predmet. Išli smo u park prepoznavati različite vrste. Bilo je fenomenalno. Otkrila sam da je postoji barem 27 različitih vrsti biljaka u našem kvartovskom parku. Postoji i oko 12 različitih vrsta drveća. Neka su listopadna. S obzirom na to da je bilo proljeće, imali su svoje lišće.

Naučila sam da korov nije loša biljka. On je uljez. Dolazi s drugih prostora. Nekako dođu u naš okoliš. Možda ih donose životinje. Možda životinje pakupe sjemenke na svojem krznu i donesu ih u novo stanište. Tamo padnu s krzna i počnu rasti.

Kada sam otišla na fakultet znala sam da želim učiti o biljkama. Htjela sam biti znanstvenik za biljke. Htjela sam biti botaničar. Slušala sam i matematiku, engleski i povijest. Bili su to dobri predmeti. Ali obožavala sam znanstvene predmete.

Sada predajem na fakultetu. Podučavam o životu biljaka. Objašnjavam kako gnojivo može pomoći biljkama da narastu, ali isto može narušiti ravnotežu u prirodi.

Podučavam o korisnim kukcima. Jedan od najkorisnijih kukaca je bubamara. Bubamare su mali kukci koji jedu uši. Bubamare mogu zaštititi biljku jedeći uši koje bi inače pojele lišće biljke. Postoji oko 5000 vrsta bubamara. Zimi bubamare spavaju zimski san. Onda dođe proljeće i one ponovno počinju štiti biljke. Neke države su čak proglasile bubamaru svojim državnim kukcem. Podučavam studente kako pomoći okolišu na taj način.

Podučavam i o ekologiji. Podučavam kako je važno donositi odluke. Objlašnjavam da unošenje stranog biljojeda u okoliš može prouzročiti probleme. Na primjer, ljudi su davno donijeli zeca u Australiju. Zečevi su pojeli toliko biljaka da je nastao problem. Pojeli su sve biljke kojima su se hranile ostale životinje. Zečevi su ubili i drveće. Pojeli su koru s drveća i drveća su odumrla. Neki ljudi misle da se australska pustinja povećala baš zbog dolaska zečeva. Kažu da je to jako velik problem. Da su poznavali ekologiju, ne bi donijeli te zečeve. Nadam se da će moji studenti iskoristiti to što su naučili i donositi dobre odluke za okoliš.

I dalje sve više i više učim o biljkama i životinjama koje ovise o njima i podučavam svoje studente o tome. Učim iz svojih istraživanja na internetu, odlazaka u parkove i proučavanja biljaka u svojem okolišu. Ono što naučim podijelim dok podučavam te pišem knjige koje pomažu ljudima da nauče o prirodi.

KRAJ

Naši limuni

Rano sam ustala. Obećala sam da ću pomoći u berbi limuna prije odlaska u školu. Moja obitelj ima više od 20 stabala limuna. Moj otac radi u gradu. Radi u pošti. Dostavlja poštu. Ali stabla limuna nam pomažu u dodatnom prihodu.

Živimo u dolini Neretve. Tamo je veći dio godine toplo pa su stabla limuna zelena cijelu godinu. Imamo veliki voćnjak sa stablima limuna.

Moj tata kaže da u dolini Neretve rastu najbolji limuni na cijelom svijetu. Svaki dan provjeravamo limone kako bismo vidjeli jesu li veličine 5 centimetra. Kada dosegnu te veličinu, spremni su za branje.

Još uvijek su zeleni kad ih beremo. Stavljamo ih u košaru. Mnogi ljudi misle da su žuti kada rastu. Ali oni postanu žuti tek kad ih oberemo i stavimo u košaru. Ispred naše kuće uvijek se nalaze košare limuna. Kada počnu žutjeti, moj otac nosi košare limuna u grad i prodaje ih dućanima.

Limuni rastu cijele godine. Svaki dan nekolicinu treba ubrati. Zbog toga uvijek ima posla za nas. Nekih dana u godini ima više limuna. Tada radimo cijele subote i nedjelje kako bismo ubrali limone. Moj tata treba ići nekoliko puta u grad s limunima.

Jednom je moj tata ostavio jedan limun na drvetu. Htio je vidjeti koliko će narasti. Prvo je požutio, zatim je postao narančast kao bundeva. Postao je i velik kao bundeva. Konačno, bio je toliko velik i težak da je otpao.

Probala sam ga, ali mi se nije svidio. Moj tata je rekao da ih treba brati kad su zeleni i mali. Imat će bolji okus. Oni su kao i drugi agrumi. Grejp, naranče i limune treba brati kad su zeleni.

Dolje niz ulicu je jedan ogroman voćnjak s limunima. Tamo se nalazi stotinjak stabala limuna. Radnici ih beru i stavljaju u sanduke. Zatim ih odnose na željezničku stanicu. Šalju ih s narančama koje isto uzgajaju. Šalju ih u daleka mjesta. Kada dođu do odredišta, veću su žuti. Ljudi ih kupuju diljem svijeta.

Moja mama kaže da su limuni odlični, ali ne sami. Ona kaže da bi htjela uzgajati jabuke, ali moj tata kaže da ne možemo, jer klima nije dobra za njih. Ali kad ide u dućan, vraća se s jabukama. Te jabuke rastu u Zagorju.

Moja mama kaže da naša kuhinja ima hrane iz različitih mjesta. Ona voli piti čaj iz Kine. U njega dodaje limun i malo šećera. Kaže da šećer dolazi iz Brazila. Tako se u jednoj šalici nalaze tri države.

KRAJ

Prvi letači

Nekoć davno nije bilo aviona. Ljudi su željeli letjeti, ali nisu znali kako napraviti avion. Mnogi ljudi pokušali su nešto izumiti. Ali nisu uspjeli.

Dva brata su uspjela. Izumili su prvi avion. Zvali su se Orville i Wilbur Wright. Kad su rekli ljudima da rade na izumu naprave koja će letjeti, ljudi su se smijali. Bili su navikli na ideje braće. Mislili su da su luckasti.

Braća Wright su rekla da su prvi put pomislili na letenje kada im je otac donio kući igračku. Želio je da budu veliki mislioci. Imao je mnogo knjiga. Poticao ih je da puno čitaju. Ali je želio i da budu kreativni. Tako im je nosio zanimljive igračke. Jedna takva igračka potakla ih je da počnu razmišljati o letenju. Bila je to igračka helikopter. Nije to bio pravi helikopter. Bila je to naprava koja se vrtjela. Braća su se satima igrala s njom. Nakon toga nikad nisu prestali razmišljati o letenju. Bio bi to njihov doprinos promjenama. Promijenili bi način kako ljudi putuju.

Dva brata bili su mehaničari. Radili su s biciklima. Također su radili i sa strojevima. Ali strojevi su bili teški. Zato su ljudi mislili da oni neće moći napraviti avion koji bi letio.

Wilbur i Orville su otvorili dućan s biciklima. Popravljali su bicikle. Stalno su razmišljali kako bi mogli napraviti stroj za letenje. Kada su ljudi dolazili u njihov dućan, vidjeli bi mnogobrojne crteže i modele. Vidjeli bi njihove ideje kako napraviti stroj za letenje. Braća su radila satima. Vodili su jednostavan život. Sav novac koji

bi zaradili trošili su na stvari za svoje avione. Izrađivali su makete aviona. Izrađivali su i velike jedrilice. To su avioni bez motora koji samo lebde. Za korištenje jedrilice moraš imati dobar vjetar kako bi avion ostao u zraku.

Bilo je opasno letjeti i jedrilicom. Bilo bi jako opasno letjeti napravom sa strojem. Mnogi ljudi su mislili da oni to neće moći napraviti. Njihova obitelj je bila zabrinuta. Ali uspjeli su. Oni su bili prvi ljudi na svijetu koji su napravili napravu za letenje. Danas stotine aviona preleti tisuće kilometara svakog dana. Ti letovi započeli su s braćom Wright.

KRAJ

Nestali novac

Ana je imala dvoje djece koje je trebalo prehraniti. Trebala je kupovati odjeću i plaćati najamninu. Imala je puno računa. Naporno je radila kako bi mogla platiti sve račune.

Ana je bila konobarica. Radila je svaki dan. Čak i kad je bila umorna išla je na posao. Trebala je zaraditi novac.

Nakon što ljudi pojedu, plaćaju na blagajni. Taj novac dobiva restoran. Vlasnik ga koristi za plaćanje troškova. Vlasnik daje konobarici plaću. To je novac kojeg netko zarađuje obavljanjem posla. Ana je zarađivala 3,500 kuna mjesečno.

Ana je računala na napojnice kako bi joj pomogle da izdrži iz mjeseca u mjesec. Gosti su davali konobarici dodatni novac. Taj dodatni novac zove se napojnica. To je vrsta zahvale konobarici za dobro obavljeni posao. Ana je odlično obavljala svoj posao. Bila je ljubazna. Bila je strpljiva. Ako se gostu nije sviđala hrana, vratila bi je u kuhinju i donijela drugo jelo.

Jedne noći, nakon što je Ana servirala večeru obitelji, ostavili su veliku napojnicu. Vidjela ju je na stolu. Bilo je to 100 kuna. Ana je posluživala drugu obitelj. Okrenula se kako bi im pomogla da sjednu za stol. Kad se ponovno okrenula, novac je nestao. Nije bilo napojnice.

Pogledala je okolo po restoranu. Vidjela je da žena za drugim stolom zuri u nju. Nije naručila hranu. Gledala je jelovnik. Ana ju je otišla pitati što će jesti. Naručila je samo sendvič. Pojela ga je. Nije ostavila napojnicu.

Ana se pitala je li ta žena uzela 100 kuna. Pitala je

blagajnicu, „Je li ta žena platila novčanicom od 100 kuna?“ Blagajnica je odgovorila, „Da.“ Ana je bila sigurna da je žena ukrala njen novac, ali nije to mogla dokazati.

Sljedeće večeri, ista žena je ušla u restoran. Dala je Ani 50 kuna. Rekla je, „Jako mi je žao da sam jučer uzela vaš novac. Imala sam loš dan. Netko mi je ukrao novčanik. Bila sam ljuta. Ali to nije u redu. Ljudi bi trebali pomagati jedni drugima. Trebali bi dijeliti dobre stvari, a ne loše. Zato želim da uzmete novac.“

Ana je rekla da zna kako to izgleda kad ti treba novac. I bilo joj je žao što je žena izgubila svoj novac. Rekla je, „Uzet ću 20 kuna, ali zadržite ostatak. Znam da vam treba.“

Vlasnik je rekao, „Trebala si zvati policiju.“ Ana je rekla, „Ne. Trebamo oprostiti osobi kada se ispriča i pokušava popraviti učinjeno. Trebali bismo pomagati jedni drugima.“

KRAJ

O Omoguru

Omoguru olakšava, poboljšava i potiče čitanje osobama s disleksijom i teškoćama čitanja.

Uz Omoguru aplikaciju, svaki čitatelj može lako svaku knjigu prilagoditi svojim jedinstvenim potrebama i željama. Aplikacija sadrži i posebno oblikovano OmoType pismo i niz drugih značajki za čitanje bez napora i s osmijehom.

Uz sadržaj pripremljen upravo za njih, knjigoljupci (i oni koji to tek postaju) kroz Omoguru aplikaciju mogu čitati i eLektire. Ugodno iskustvo čitanja nudimo ponajprije onima s disleksijom i drugim teškoćama čitanja, ali i svim drugim ljubiteljima priča i knjiga.

Kratke priče za ugodno čitanje

Ove priče pripremili smo povodom Međunarodnog dana dječje knjige 2. travnja 2021. Priče su prilagođene za djecu od 2. do 5. razreda.

Osnovnoškolci mogu čitati, vježbati čitanje i tečnost te razumijevanje teksta. Roditelji, učitelji, nastavnici i logopedi pružaju im podršku sadržajem prilagođenim njihovim specifičnim potrebama.